

voor Yenthel

geschreven door: Tirza Brouwer
PR en redactie: Dorien van Dijk
vormgeving: ZandBij - dtp en ontwerpburo

juli 2016

ISBN
NUR

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De verhalen in dit boek zijn gebaseerd op waargebeurde situaties in coaching sessies. Om privacy redenen zijn echter alle beschreven situaties, zoals ook de namen in de verhalen gefingeerd. Aan de verhalen in dit boek kunnen op geen enkele manier rechten worden ontleend. Alle rechten van dit boek komen toe aan de auteur.

*Er is meer tussen
hemel en paarden*

Inhoud

Waarom dit boek?	9
Yenthel, mijn verliefdheid en zoektocht	15
De opleiding bij Annemarie van der Toorn	20
Mijn opleiding bij Bureau Wind	24
Mijn eerste ervaringen met Mani en de vloerankers	28
Mani en de club mannen	32
40 young potentials trainen	35
Nooit meer rijden...	39
Onze verhuizing	42
Pietje en de wilde rit met de baron	45
Yenthel hoort wat zijn hart smeekt	48
Yenthel stort neer	51
Bjorn weet het even niet meer	53
De dierenarts die zijn plek kwijt was	56
Paarden kunnen niet huilen	59
De directeur die liever op de achterbank zat	62
Als de boosheid eruit geraasd is	65
De kindercoach die haar moeder had afgezworen	68

Psychologen op bezoek	71
'De journaliste met wie het niet zo goed gaat'	74
Een team bijzondere bankmedewerkers	78
Een college van burgemeester en wethouders	81
De 'Marlboro-man'	84
Coaching met drugs?	86
Memories met Yenthel.....	90
Als paardrijden geen plezier meer geeft	93
Op studiereis naar Texas	95
Feliz komt het team versterken	101
Romeo neemt afscheid	107
Annie is bang	111
De paragnost	116
Pony Johny	118
Gallopeer voor eeuwig lieve Yenthel	121
Lijst met personen en begrippen	127

Inleiding

Waarom dit boek?

We lagen in bed; het was middernacht. Ik viel bijna in slaap toen mijn man Hans opeens aan mij vroeg: „Wat zou jij nou nog willen bereiken in het leven?” Ik wist het direct! “Ik wil heel graag een boek schrijven met mijn ervaringen en belevenissen met mijn paarden”. “Dan moet je dat gewoon doen”, zei hij heel nuchter. Ik kon van opwinding nauwelijks slapen, want dat schrijven zou wel impact hebben op mijn werk en privéleven. Toch voelde ik het heel duidelijk, dit is wat ik wil!

Tijdens het coachen van mensen met behulp van paarden, maak ik zulke bijzondere dingen mee en ik wil dat graag delen. Ik verbaas mij telkens weer over de alwetendheid van de paarden. Alwetendheid is zo'n gek woord, maar misschien heb jij dan wel al een beetje een gevoel van wat ik bedoel. Paarden voelen emoties aan en ze kunnen mensen heel goed 'spiegelen'. Maar het lijkt verder te gaan. Het paardencoachvak is nu in 2016 nog een redelijk nieuw vak, waarbij er nog heel veel wetenschappelijk onderzocht moet worden en ervaringen beschreven moeten worden. Dus elke keer weer ontdek ik zaken die ik niet eerder ergens had gelezen of had geleerd tijdens een opleiding. Als dit boek uitkomt, is de informatie waarschijnlijk alweer gedateerd of kun je het lezen vanuit een ander perspectief. Dus ik neem je mee in mijn ervaringen tot het punt waar ik nu ben! Ik heb absoluut niet de intentie om

een leerboek te schrijven over paardencoaching. Er zijn genoeg paardencoach-boeken die uitstekende informatie geven over het vakgebied zoals: 'Coachen met Paardenkracht' van Inge Kroesen of het boek van mijn leermeester Ruud Knaapen, 'Coachen met paarden'. Ik wil liever vertellen over de ervaringen van mijn klanten en er zullen ook stukjes in staan, waarin mijn klanten aan het woord komen. Ook komen er andere ervaringen aan bod die niet direct te maken hebben met de coaching, maar wel met de magie van dieren. Mijn bedrijf heet Essentie. Ik heb die naam gekozen omdat het mij opviel dat heel veel mensen zichzelf zijn kwijt geraakt. Ze zijn hun eigen 'essentie' in het leven en in hun loopbaan verloren. Het mooie is dat dieren, en in het bijzonder paarden, zo goed kunnen helpen om die essentie weer te herontdekken. De namen en de verhaallijnen zijn soms aangepast om de privacy van mijn klanten te kunnen waarborgen.

Hoe kwam ik in aanraking met paardencoaching?

Ik werkte als loopbaancoach en werd uitgenodigd door een collega om mee te gaan naar een netwerkbijeenkomst van loopbaancoaches. Daar zou die middag een workshop paardencoaching zijn. Degene die deze workshop gaf, was Ruud Knaapen en hij zou systemische paardencoaching aanbieden. Het was op een manege in Bennekom. Eerst moesten we in een kring zitten. Vervolgens ging hij vertellen over hoe paardencoaching werkt. Hij tekende een cirkel op de grond en in het midden van de cirkel legde hij een touw neer. Dit is het bewustzijn van mensen; één helft van je bewustzijn is bewust en de andere helft is het onbewuste. Het bewuste staat voor het 'ego'. Je kunt als volwassen mens heel goed onderscheid maken tussen jezelf en de ander. Bij baby's en paarden zit daar geen scheidslijn tussen. Ruud haalde het touw weg. Er is dan geen verschil tussen jou en mij. Een baby is blij als de moeder blij is, omdat het nog geen onderscheid kan maken tussen de eigen emoties en die van de moeder. Het vloeit als het ware over. Bij paarden werkt het dus ook zo. Ik hoorde dat verhaal aan en ik kon me daar eerlijk gezegd geen voorstelling

van maken. Verder vertelde hij iets over rangorde. Paarden reageren direct en voelen instinctief aan of jij als mens hoger of lager in de rangorde staat. Dat is helemaal niet negatief bedoeld, dat maken wij mensen ervan. Een paard wil gewoon weten of jij hem zal leiden en beschermen of dat hij dat moet doen. Dat wil hij het liefst gelijk weten, want in geval van gevaar is er geen tijd meer om te overleggen. Eerst gingen we als groep - zo'n tien man - in de paardenbak, waarbij een gedeelte was afgezet met een touw. De opdracht was om het paard van de ene kant van de bak naar de andere kant te leiden als groep. Ik kende niemand van mijn groep en had niet echt zin om heel stoer het voortouw te nemen. Ik vond het best vreemd om op deze manier een paard zonder halster of touw en puur op lichaamstaal van de ene kant naar de andere kant te krijgen. Ik voelde me eerlijk gezegd een beetje opgelaten. Er stonden ook heel veel mensen te kijken. Enfin, we overlegden over een strategie; één man wilde de leiding wel nemen en het paard lokken en de rest van de mensen zou dan mee lopen. Dit was de afspraak, maar er stonden nog een paar mensen te kletsen terwijl de rest al vertrok. Zonder paard natuurlijk, die snapte er niks van. Overal stonden er mensen in zijn stukje afgezette bak. Volgens mij liep het paard zelfs weg van de groep. Tjonge, weer overleg... en wat kunnen wij coaches toch ongelofelijk lang praten. Eindelijk was iedereen het eens over de eerder afgesproken strategie en daar gingen we. Het leek goed te gaan: man voorop, paard in zijn kielzog en de rest van de groep er achteraan...richting de andere kant van de bak. Opeens stopte het paard met lopen, we waren er bijna. Shit! Wat bleek? Er liepen een paar dames achteraan en die vonden opeens die paardenbillen voor hen toch een beetje eng. Ze liepen er wat weifelend achteraan en probeerden wat meer afstand te houden. Tja, die twijfel werd direct opgemerkt door het paard. Ruud gaf aan dat het heel belangrijk was om als groep onderling verbonden te blijven, net als een paardenkudde. Bij elkaar blijven en niet twijfelen was ons nieuwe motto en dat werkte! Paard en groep kwam aan de andere kant van de paardenbak aan, missie geslaagd. Ik keek stiekem op mijn horloge, we waren met deze simpele oefening potverdorie gewoon ruim twintig minuten bezig

geweest! Niet te geloven!

De individuele paardencoaching met een plakpaard!

En toen kwam het volgende onderdeel, de individuele coaching! „Zo, heeft er iemand een thema?” vroeg Ruud Knaapen de paardencoach. Ik schoof gelijk naar achteren. Mij niet gezien met al die mensen erbij. Gelukkig stapte er al gelijk een mannelijke loopbaancoach naar voren. Hij had wel een thema! Hij had het volgende probleem; elke keer als een loopbaan-coachingsprogramma was afgelopen, bleven zijn klanten maar bellen, mailen en langskomen. Hij werd er gek van. Die ex-klanten bleven maar aan hem vastgeplakt! Goed thema vond de paardencoach! De man stapte in de bak en moest contact maken met het paard en een stukje met hem lopen. De man aaide het paard, en alhoewel het paard geen halster en geen touw om had, liep het gewoon met hem mee. Het paard leek te volgen, totdat ik zag wat er eigenlijk gebeurde: het paard schoof heel dicht bij de man en leek wel aan hem vastgeplakt. Het paardenhoofd zat tegen schouder en hoofd aan en ze liepen zo heel apart rond. „Hoe goed kun jij zelf afscheid nemen?” vroeg de paardencoach. De man stopte en slikte, ik zag zijn ademsappel naar beneden bewegen. „Eigenlijk kan ik dat niet”, zei de man en een traan brandde in zijn ooghoek. „Wat we hier zien, is de innerlijke behoefte van jou aan nabijheid”, zei Ruud de paardencoach. Tenminste volgens mij zei hij zoiets. Ik stond volledig verbouwereerd aan de kant te kijken. Wat die man zijn ex-klanten verweet, gebeurde direct met het paard. Hij had een plakpaard! Het paard was inmiddels gestopt met ‘plakken’ en stond naast de man te kauwen en te likken. Dit was volgens de coach het teken dat het nu klopte, de man had erkend wat zijn werkelijke behoefte was en dat was nabijheid. Ik was enorm onder de indruk. Ik ben volgens mij nog een keer naar een open workshop geweest en heb me toen ingeschreven voor de opleiding Systemische Paardencoaching bij bureau Wind in 2007. Niet wetende dat hierdoor mijn leven en de invulling van mijn werk enorm zou gaan veranderen...

